Rákai Zsuzsanna

Levegőből formált hangok

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXII. évfolyam, 6. szám, 2018. február 9.

(Nicolas Altstaedt, Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Carlo Montanaro – Művészetek Palotája, február 1.)

Noha egy versenymű előadásáról beszámolva szerkezeti szempontból voltaképpen nincs értelme külön méltatni a szólista teljesítményét, ebben az esetben mégis elkerülhetetlenül szükségesnek tűnik, hogy mindenekelőtt Altstaedt produkciójáról essék szó. Nem is a művész játékának virtuozitása miatt, amely könnyed természetességéből és az előadott kompozíció formai összefüggéseinek mély megértéséből fakadóan gyakorlatilag magától értetődő jelenségnek számít, sokkal inkább interpretációinak rendkívüli elevensége, szenvedélyessége és megfoghatatlan szépsége, különös egyedülvalósága okán. Briliáns technikája, csodálatos hangképzése, ötletgazdag vonókezelése ezen az estén is lenyűgöző élményt nyújtott, nem is beszélve arról az életteli változékonyságról, színgazdagságról, ellenállhatatlan lendületről, nyers energiáról és beszédszerűen tagolt, lágy dallamosságról, amellyel Dvořák csellóversenyét szokatlanul markáns és magával ragadóan személyes hangvételű kompozícióvá avatta.